

Een dwaas en Gods genade worden spoedig gescheiden

Pastor Ricky Kurth

Op een ochtend zei een moeder tegen haar zoontje: 'Johnny, gisteravond heb ik vier koekjes in de koektrommel gedaan, en vanochtend ontbraken er twee. Hoe verklaar je dit?'. Kleine Johnny antwoordde: "Nou, het was een beetje donker en ik zag maar twee koekjes"!

Net zoals die moeder verrast was dat die koekjes zo snel uit de koektrommel waren gehaald, was de apostel Paulus verrast dat de Galaten zo snel verwijderd werden van de genadeboodschap die hij hen had geleerd, zoals we zien toen hij ze schreef, zeggende:

*"Gal. 1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast **wijkende van dengene**, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;*

*"I marvel that ye are so soon removed **from him** that called you into the grace of Christ unto another gospel:*

Het eerste dat ons opvalt aan dit vers is dat Paulus eigenlijk niet zegt wat ik zei, namelijk dat de Galaten uit de genadeboodschap waren verwijderd. Dat was waar, maar dat is niet wat hij zegt. Hij zegt dat ze wijkende waren *"van Hem die u in de genade van Christus heeft geroepen"*

Nu zou de 'hem' (Statenvertaling: "dengene") daar een voorbeeld kunnen zijn van Paulus die over zichzelf spreekt in de derde persoon, want bij het beschrijven van de afval die later door Azië trok, schreef Paulus:

"2 Tim. 1:15: Gij weet dit, dat allen, die in Azië zijn, zich van mij afgewend hebben;....."

Paulus was de apostel van genade, dus toen de gelovigen in Azië de genadeboodschap verlieten, was het niet onjuist dat Paulus zei dat ze hem verlieten.

Maar ik geloof dat degene die de Galaten tot de genade van Christus riep, God was. Elke keer dat Paulus spreekt over hoe leden van het Lichaam van Christus worden geroepen, is het altijd God die de roeping uitvoert. Paulus zei bijvoorbeeld tegen de Korinthiërs:

*"1 Kor. 1:9: God is getrouw, door Welken gij **geroepen** zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Heere.*

Zie ook:

*"Rom. 8:30": En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij **geroepen** heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.*

*"1 Kor. 7:15: Maar indien de ongelovige scheidt, dat hij scheidt. De broeder of de zuster wordt in zodanige gevallen niet dienstbaar gemaakt; maar God heeft ons tot vrede **geroepen**.*

*"1 Thess. 2:12: En betuigden, dat gij zoudt wandelen, waardiglijk Gode, Die u **roept** tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid.*

*"2 Tim. 1:9: Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige **roeping**; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen;*

Zoals u uit dit vers, en die anderen, kunt zien, worden gelovigen door God geroepen tot de genade van Christus.

Natuurlijk worden ze niet op een mysterieuze manier genoemd. God roept mensen met het evangelie, zoals we zien toen Paulus over God schreef:

*“2 Thess. 2:14: **Wartoe Hij u geroepen heeft door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.***

Dus de Galaten waren door God geroepen tot de genade van Christus door het evangelie van genade gepredikt door Paulus, en werden gered “uit genade door het geloof”, zie Ef. 2:8-9:

“8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Maar als we eenmaal gered zijn uit genade, door het geloof, verwacht God van ons dat we in de genade ‘staan’, zie Romeinen 5:1-2:

“1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij (= met) God, door onzen Heere Jezus Christus; 2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.

En weet u wat de definitie van “staan” is? Jesaja 46:7 zegt:

*“Zij nemen hem op den schouder, zij dragen hem, en zetten hem aan zijn plaats; **daar staat hij, hij wijkt van zijn stede niet;** ja, roept iemand tot hem, zo antwoordt hij niet, hij verlost hem niet uit zijn benauwdheid.*

Eén van de definities van het woord ‘staan’ is dat deze niet mag worden verwijderd. Dus als Paulus zegt dat de Galaten werden verwijderd van God die hen in de genade van Christus riep, betekent dit dat ze er niet in waren geslaagd in de genade te staan, en dat die “dwazen” al snel van Gods genade werden gescheiden, zie Gal. 3:1-3:

“1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde? 2 Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? 3 Zijt gij zo uitzinnig? (= dwaas) Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?

Zo snel weggaan?

Eerlijk gezegd verwachtte de apostel dat dit zou gebeuren. Door zijn bekendheid met de Oud Testamentische Geschriften wist hij dat mensen een natuurlijke neiging hebben om, in welke bedeling dan ook, af te wijken van Gods waarheid. Hij verwonderde zich alleen dat het ‘zo snel’ was gebeurd. Hij dacht dat het langer zou hebben geduurd, zoals we zien als hij dat voorspelde:

*“1 Tim. 4:1: **Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen,***

Dus hier moeten we ons afvragen hoe Satan dat deed. Hoe slaagde hij erin hen zo snel uit de bevrijdende genadeboodschap te verwijderen? Wat was het aas dat hij voor hen bungelde dat zo prikkelend was dat ze het gewoon niet konden weerstaan?

Welnu, is het u om te beginnen opgevallen dat Paulus niet zegt dat zij uit de genade zijn verwijderd en een vals evangelie hebben aangenomen? Hij zegt dat ze naar een ander evangelie zijn overgebracht – en hij bedoelde een ander Bijbels evangelie. Hij had het over ‘het evangelie van het koninkrijk’ dat de Heer aan het volk Israël predikte, zie Matth. 4:23:

*“En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende **het Evangelie des Koninkrijks**, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk.*

Het is hetzelfde evangelie waarvoor Hij de twaalf apostelen zond om te prediken, zie Lukas 9:1-2:

“1 En Zijn twaalf discipelen samengeropen hebbende, gaf Hij hun kracht en macht over al de duivelen, en om ziekten te genezen. 2 En Hij zond hen heen, om te prediken het Koninkrijk Gods, en de zieken gezond te maken.

Maar dat is niet het evangelie van genade waarvoor de Heer Paulus stuurde om te prediken! Zie je, het koninkrijks evangelie omvatte de wet van Mozes, zoals de Heer duidelijk maakte toen Hij tegen de twaalf zei:

“Matth. 28:19-20: 19 Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. 20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.

En welke dingen had Hij hun opgedragen om te ‘houden?’ Eerder vertelde Hij hen:

*“Matth. 23:2-3: 2 Zeggende: **De Schriftgeleerden en de Farizeen zijn gezeten op den stoel van Mozes; 3 Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet.***

De Heer gebod de twaalf om de wet na te leven die de Farizeeën onderwezen, en zei vervolgens dat ze de wet moesten onderwijzen die Hij hun had opgedragen aan de volken te onderwijzen.

Maar de Heer heeft Paulus niet gestuurd om de wet te prediken. Hij stuurde hem om precies het tegenovergestelde te prediken, zoals we zien als Paulus ons vertelt:

“Rom. 6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Dat is de genade van Christus waarin de Galaten hadden geloofd, maar waarvan zij zich hadden afgewend naar de wet van het koninkrijks evangelie. Het gebeurde snel omdat het gemakkelijk is om te vallen voor dingen die uit de Bijbel komen **als de Bijbel niet recht wordt gesneden**, zie 2 Tim. 2:15:

*“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid **recht snijdt**.*

En toen de Galaten voor de wet vielen, zegt Galaten 1:6 dat zij zich van God verwijderden.

“Gal. 1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

Alles is niet verloren

Dat betekent niet dat ze hun redding verloren. Er staat niet dat God Zichzelf van hen heeft verwijderd. Er staat dat zij zich van God verwijderden. Onthoud: "God is getrouw"zie 1 Kor. 1:9:

"God is getrouw, door Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Heere.

.....en hoe ver u zich ook van Hem verwijderd, Hij zal Zichzelf nooit van u verwijderen, zoals Paulus tegen Timotheüs zei in 2 Timotheüs 2:13:

"Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelven niet verloochenen.

Zelfs als u op het punt komt waarop u niet langer het evangelie van genade gelooft dat u heeft gered, kan de Heer u "niet" verloochenen, want toen u het evangelie geloofde, doopte de Geest u in Christus, zie 1 Kor. 12:13:

"Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

Dus om jou te verloochenen, zou Christus Zichzelf moeten verloochenen, want jij bent nu een deel van Hemzelf.

Maar wanneer je niet langer de genadeboodschap gelooft, die jou heeft gered, verwijder je jezelf uit de genade. En als je dat doet, verwijder je jezelf van God die je in Zijn genade heeft geroepen. Je schept enige afstand tussen jou en Hem. Elke keer dat je terugkeert naar iets dat God in een vorige bedeling deed, maar nu niet meer doet, beweegt u zich van God af en niet naar Hem toe. Zo belangrijk is het 'recht snijden van het Woord'.

Maar als de wet het andere evangelie is waarvoor de Galaten waren gevallen, waarom voegde Paulus er dan aan toe:

"Gal. 1:7: Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren.

Als de Galaten gevallen waren voor de wet die gevonden wordt in het koninkrijks evangelie, hoe kan Paulus dan zeggen dat het evangelie waarvoor zij vielen geen evangelie was? Was het koninkrijks evangelie niet een evangelie?

Welnu, het woord 'evangelie' betekent goed nieuws. Wij weten dit omdat de Heer zei:

"Lukas 4:18: De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart;

En Hij citeerde iets dat Jesaja voorspelde dat Hij zou zeggen in Jesaja 61:1:

*"De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere Mij gezalfd heeft, om een **blijde boodschap** te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;*

Zie je hoe het vergelijken van deze verzen het woord 'evangelie' definieert als 'blijde boodschap', of zoals we vandaag zouden zeggen: goed nieuws?

Dus toen Paulus zei dat de wet geen evangelie was, zei hij niet dat het geen goed nieuws was. Wat hij bedoelde was dat het geen goed nieuws was voor de Galaten. De wet was zeker goed nieuws voor de Joden aan wie de twaalf die bedienden, want zij waren onder de wet, en de wet voorzag ruimschoots

in de mogelijkheid dat mensen eronder gered konden worden en op een manier konden leven die God welgevallig was.

Maar de Galaten stonden niet onder de wet, zij stonden onder de genade. De wet was dus geen evangelie voor hen. Het was geen goed nieuws voor hen. Het bleek slecht nieuws voor hen te zijn, zoals u weet als u bekend bent met deze brief. En het blijft slecht nieuws voor alle leden van het Lichaam van Christus, zoals zelfs een oppervlakkige bekendheid met de Christelijke wereld zal bevestigen. Christenen die niet bekend zijn met de bevrijdende boodschap van genade, voelen zich ellendig onder de wet.

Problemen in het paradijs

Als u er niet van overtuigd bent dat de wet het andere evangelie was waarvoor de Galaten waren gevallen, is het u dan opgevallen dat Paulus het woord "ontroeren" gebruikte om het effect dat het op hen had te beschrijven, zie Gal. 1:7?:

*"Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u **ontroeren**, en het Evangelie van Christus willen verkeren.*

Dat is het woord dat Jakobus gebruikte voor de wet nadat het concilie van Jeruzalem bijeenkwam om te beslissen of Paulus' evangelie van genade legitiem was. Nadat hij de argumenten van beide kanten had gehoord, besloot hij:

*"Hand. 15:19-20 en 23-24: 19 Daarom oordeel ik, dat men degenen, die uit de heidenen zich tot God bekeren, niet **beroere**; 20 Maar hun zal aanschrijven, dat zij zich onthouden van de dingen, die door de afgoden besmet zijn, en van hoererij, en van het verstikte, en van bloed.....23 En zij schreven door hen dit navolgende: De apostelen, en de ouderlingen, en de broeders wensen den broederen uit de heidenen, die in Antiochië, en Syrië, en Cilicië zijn, zaligheid. 24 Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van ons uitgegaan zijn, u met woorden **ontroerd** hebben en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat niet bevolen hadden;*

Jakobus noemde het verontrustend om die nieuwe niet-Joodse gelovigen in het Lichaam van Christus te vertellen dat zij de wet moesten houden, en hij besloot daar een einde aan te maken. En alle geredde Joden accepteerden zijn beslissing en omarmden deze dispensationele verandering, net zoals Joden die gered waren onder de wet de dispensationele verandering accepteerden die God maakte toen de Heer het koninkrijks programma aan de wet toevoegde, zie Lukas 16:16; Johannes 17:6:

"Lukas 16:16: De wet en de profeten zijn tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op hetzelve.

"Joh. 17:6: Ik heb Uw Naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren Uw, en Gij hebt Mij dezelve gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard.

Maar niet-geredde Joden accepteerden deze dispensationele verandering niet. Ze verlieten de Raad van Jeruzalem en gingen rond om de nieuwe heidense bekeerlingen, in het Lichaam van Christus, lastig te vallen met de wet. En dat woord "**ontroeren**" hier in Galaten 1:7 laat zien dat zij uiteindelijk ook de Galaten lastig vielen met de wet.

En hoe noemen we mensen die problemen veroorzaken? Onruststokers! Hoe zou je anders iemand noemen die het evangelie van Christus ontroerd, zoals staat in Galaten 1:7? Nu ik erover nadenk, hoe noemen we iemand die dingen perverteert? Iemand die de zaken bederft!

Opmerking: “Perverteren” betekent: “iets bederven”, “slecht maken” Voorbeelden: “De rijkdom perverteert hun”. “De vrijheid perverteerde tot zelfgenoegzame vrijblijvendheid”. “Macht perverteert”.

Interessant genoeg definieert mijn (= de auteur van dit artikel) oude Webster’s woordenboek uit 1951 het woord ‘perverseling’ als iemand die de ware religie heeft verlaten voor een valse religie. Een “verdraaijer/bederver”, zo wordt verder gezegd, is het tegenovergestelde van een bekeerling. Een bekeerling is iemand die een valse religie gelooft, maar zich bekeert tot de ware. Maar een “verdraaijer/bederver” gaat de andere kant op – meestal omdat iemand het evangelie verdraait.

Natuurlijk wordt het woord ‘perverseling’ tegenwoordig meestal alleen gebruikt om over seksuele perverselingen te praten, en mensen raken er behoorlijk verontwaardigd over, en terecht. Maar genadegelovigen zouden net zo verontwaardigd moeten zijn als iemand het evangelie van de genade met de wet verdraait.

Paulus was verontwaardigd! Dat kun je zien omdat hij in onze tekst verder zegt:

*“Gal. 1:8: Doch al ware het ook, dat **wij**, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.*

Wat bedoel je met ‘wij’?

Laten we dat kleine woordje ‘**wij**’ nu niet over het hoofd zien. Paulus betrok zichzelf in zijn waarschuwing tegen mannen die het evangelie zouden kunnen verdraaien. Dus, wat is daar aan de hand? Ik bedoel, vertrouwde hij er niet op dat hij door zou gaan met het prediken van genade, en niet van de wet? Om dat te beantwoorden, kan ik een aantal mogelijkheden bedenken.

Ten eerste heeft de ziekte van Alzheimer misschien een nieuwe naam, maar het is geen nieuwe aandoening. En het begint altijd met het wissen van het kortetermijngeheugen van de patiënt, waardoor alleen oude herinneringen overblijven. En welke oude herinneringen zou de apostel Paulus hebben gehad uit zijn dagen als Saulus van Tarsus? Herinneringen aan de wet waarmee hij opgroeide natuurlijk! Dat zou kunnen verklaren waarom hij zichzelf opnam in zijn waarschuwing voor mensen die het evangelie van de genade met de wet zouden kunnen verdraaien.

Maar het is ook mogelijk dat hij gewoon nederig genoeg was om te weten dat alle vervolging die hij doormaakte hem er uiteindelijk toe zou kunnen brengen de boodschap achter zich te laten die al die vervolging teweegbracht! Als u niet zo nederig bent – als u denkt dat vervolging u nooit uit de genade zal doen vallen – moet u acht slaan op de waarschuwing van Paulus in 1 Korintiërs 10:12:

“Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.

Ten slotte is het mogelijk dat Paulus aan iets dacht waarvoor hij de Thessalonicenzen waarschuwde toen hij hen schreef:

“2 Thess. 2:2: Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande ware.

Iemand had de Thessalonicenzen een brief geschreven waarin hij hen vertelde dat de dag des Heren (de Verdrukking) nabij was, en hij had daar de naam van Paulus onder getekend! De apostel moest ze

schrijven en zeggen dat hij die brief niet had geschreven en dat hij die valse leer niet onderwees. Hij leerde dat de Opname zou komen en ons naar de hemel zou brengen voordat de dag des Heren nabij was, zie 1 Thess. 4:13 en 5:8:

“1 Thess. 4:13: Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben.

“1 Thess. 5:8: Maar wij, die des daags zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en tot een helm, de hoop der zaligheid.

En dat is misschien ook wat Paulus hier zegt. Zoiets als: "Als je een brief krijgt die beweert van mij te zijn, waarin staat dat ik nu de wet onderwijs en niet de genade, dan heb ik die niet geschreven, dus vervloek hem en zet hem op de lijst van: "geen aandacht aan besteden".

De stem van een engel

Het is interessant dat Paulus eraan toevoegt dat zelfs als een engel de wet predikt, gelovigen zich daar niet mee moeten bemoeien. Als je je afvraagt of een engel iets "niet-dispensationeels" zou leren, is het antwoord dat een gevallen engel dat wel zou doen! Ik weet dat Paulus waarschuwt voor 'een engel uit de hemel', maar dat is waar de gevallen engelen leven, en dat zal zo blijven totdat Michael hen uitschakelt in Openbaring 12:7-9:

“7 En er werd krijg in den hemel: Michael en zijn engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde ook en zijn engelen. 8 En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in den hemel. 9 En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen.

Maar wat betekent het om vervloekt te zijn? Heeft Paulus het over vervloekt zijn tot de hel? Zei hij dat als hij de wet predikte, hij zijn redding zou verliezen? Natuurlijk niet! We weten uit veel Bijbelteksten dat onze verlossing voor eeuwig veilig is. Dus wat betekent vervloekt zijn dan?

Nou, laat me je vragen: hoe zou je te werk gaan om iemand naar de hel te vervloeken? Je hebt niet de macht om iemand naar de hel te vervloeken. Maar Paulus zegt niet dat je iemand naar de hel moet vervloeken als hij de wet predikt. Een niet geredde man, die de wet predikt, gaat al naar de hel; Paulus zegt alleen maar: "laat hem" vervloekt zijn.

Vergelijk dat eens met wat Paulus tegen de Korinthiërs zei in 1 Korintiërs 14:38:

“Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend.

De mannen waar Paulus het daar over had, waren al onwetend. Hij zei alleen maar dat ze hun onwetendheid moesten erkennen en accepteren. En op dezelfde manier vertelde hij de Galaten dat als een niet geredde man de wet aan hen predikte, ze gewoon moesten erkennen dat hij vervloekt was.

Maar als een gered mens de wet predikt, hoe kan hij dan vervloekt zijn als geredde mensen hun redding niet kunnen verliezen? Welnu, in de Bijbel wordt het woord vloek ruim dertig keer tegenover het woord zegen geplaatst.

Hier is een voorbeeld:

“Jak. 3:10: Uit denzelfden mond komt voort zegening en vervloeking. Dit moet, mijn broeders, alzo niet geschieden.

En dat is waar! Die dingen zouden niet zo moeten zijn.

Maar als vervloeken het tegenovergestelde is van zegenen, en Paulus zei dat zelfs een geredde man als hij vervloekt zou zijn vanwege het prediken van de wet, dan moet hij bedoeld hebben dat hij vervloekt zou zijn omdat hij zijn zegen zou verliezen, en niet zijn redding.

Wat heb je te verliezen?

Dus wat betekent het om de zegen van genade te verliezen? Denk eens na over wat Paulus aan de Galaten vroeg in hoofdstuk 4:

*“Gal. 4:15: **Welke was dan uw gelukachting?** Want ik geef u getuigenis, dat gij, zo het mogelijk ware, uw ogen zoudt uitgegraven, en mij gegeven hebben. (Statenvertaling).*

Van de vertaler: De Statenvertaling is onduidelijk vanwege het niet gangbare woord “gelukachting”.

*“Gal. 4:15: **Gij hebt u toen gelukkig geprezen; wat is daarvan over?** Want ik kan van u getuigen, dat gij, ware het mogelijk geweest, uw ogen uitgerukt en ze mij gegeven zoudt hebben. (NBG vertaling).*

*“Gal. 4:15: **Where is then the blessedness ye spake of?** for I bear you record, that, if it had been possible, ye would have plucked out your own eyes, and have given them to me. (King James Bible).*

Einde opmerking

Het woord ‘gezegend’ heeft het over het effect dat genade op hen had. Toen ze door genade gered werden, waren ze Paulus zo dankbaar dat hij hen in de genade had geïntroduceerd, dat ze hem hun ogen wilden geven om hem te helpen met zijn oogandoening.

Vergelijk dat eens met hoe Paulus hen beschreef nadat ze voor de wet waren gevallen:

“Gal. 5:15: Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet verteerd wordt.

De wet zorgde ervoor dat ze, van de bereidheid om zichzelf aan hem te geven, veranderden in mensen die elkaar veraten en verslonden. En toen Paulus eraan toevoegde:

“Gal. 5:26: Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende.

Het is duidelijk dat ze elkaar provoceeden en benijden, anders had hij dat niet hoeven zeggen. Dat betekent dat ze van Christenen zijn geworden, die bereid waren om aan anderen te geven wat ze hadden, in plaats daarvan jaloers waren op wat anderen hadden. Het klinkt mij in de oren alsof zij de zaligheid van de genade hebben verloren.

Dat is de vloek die je oogst als je jezelf uit de genade verwijdert. Maar het is een vloek die je kunt vermijden door in de genade te staan en niet voor de wet te vallen. En dat is een standpunt waar je eeuwig blij mee zult zijn dat je het hebt volgehouden!

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl